

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)  
Tekst: 2 Johannes 9b  
Ochtenddienst  
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 147 : 1 en 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 19 : 5 en 6**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: 2 Johannes**
8. **Tekst: 2 Johannes 9b**
9. **Woordbediening**
10. **Zingen: Gezang 109 : 1 en 2**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Collecte**
13. **Zingen: Gezang 109 : 3 en 4**
14. **Klaarmaken tafel: Gezang 179b**
15. **Tijdens viering: Psalm 122 ; Psalm 124; Gezang 167, Psalm 126**
16. **Slotzang: Gezang 50**
17. **Zegen**

**Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,**

In het park zie je een verliefd stel. Zij zit hem wat te plagen met een grasspriet. Plotse-ling doet hij een uitval om haar vast te pakken, maar zij is hem te snel af. Ze springt op en holt lachend weg. Hij springt ook op en rent haar achterna. *[Verliefd stel]* Uiteinde-lijk heeft hij haar te pakken gekregen. Hij heeft zijn armen om haar heen geslagen en houdt haar stevig vast. Je hoort hem zeggen: “Ik heb je!”. En zij vindt het duidelijk niet erg om gevangen te zijn in zijn armen. “Ik heb je!” In die woorden zit diepe vreugde. Daar zit ook iets in van het einde van een zoektocht. Nu heb ik je. Ik hoef niet langer achter je aan te hollen. We zijn samen en kunnen in vrede van elkaars liefde en gezelschap genieten. Maar ook, ik hoef niet langer op zoek naar de liefde waar ik zo lang naar hunker. Die onrustige zoektocht. Ben jij het? Ik vind jou wel leuk, maar vind je mij ook leuk? Hebben we een klik of niet? En als we wat beginnen, hoe zal het dan gaan?

*[Vrede en vreugde]* De gevoelens van vreugde en vrede van deze verliefde mensen, klinken ook op uit onze tekst van vanmorgen. Want is het niet onvoorstelbaar, broeders en zusters, jongens en meisjes, wat hier staat. Ik zou het niet gedurfd hebben om te zeg- gen als God het ons niet geleerd had. Dat ik van God ben. Dat ik het eigendom ben van Jezus Christus, dat durf ik wel te zeggen. Jezus Christus heeft u en mij gekocht en we zijn van Hem. Dat is op zichzelf al een onvoorstelbare rijkdom. Maar hoe zou ik durven zeggen dat ik God de Vader heb? En dat ik Jezus Christus heb?

*[Mogen wij?]* Hebben wij God die er zo zorgvuldig voor waakt dat wij Hem niet voor ons karretje spannen? We mogen Hem aanbidden, maar we mogen geen beeld van Hem maken. We mogen zijn Naam aanroepen, maar alleen op een eerbiedige manier. Want Hij wil niet dat zijn Naam in verband wordt gebracht met dingen waar Hij niets mee te maken wil hebben.

*[Mogen wij?Ja]* En toch mogen we zeggen dat we de Vader en de Zoon hebben. Want zo schrijft Johannes er toch maar over. Hij schrijft over dwaalleraren in de kerk. Deze dwaalleraren zijn kinderen van hun tijd. Ze staan sterk onder invloed van het denken van de Griekse filosoof Plato. Deze grote denker was namelijk van mening dat het li- chaam maar iets minderwaardigs was. Het was een kooi voor de geest van de mens. *[Dwaalleer]* En voor deze mensen was het dan ook ondenkbaar dat de Zoon van God ooit zou afdalen in een echt menselijk lichaam. Iets dergelijks is een God onwaardig en

een belediging voor Hem. Het is dus het omgekeerde van wat we vandaag zien. Veel mensen geloven wel dat er een zekere mens is geweest die we Jezus van Nazareth noemen. Zij kunnen alleen niet geloven dat deze mens de echte en levende Zoon van God is. Dat Hij dus echt God is. Maar het probleem van veel tijdgenoten was niet om in goden te geloven. Dat was vanzelfsprekend. Niet in een God geloven was ongehoord. Dat goden afdaalden naar de aarde maakte deel uit van de Griekse mythologie. Daar was ook niets vreemds aan. Maar dat God een mens zou worden en een lichaam van vlees en bloed zou hebben, dat was in hun ogen een belediging van God. Overigens komen we dit denken vandaag de dag ook nog tegen. Voor moslims is het ook moeilijk voor te stellen dat God naar deze aarde zou komen als een echt mens. En het is al helemaal ondenkbaar dat Hij dan ook nog zou lijden.

*[Wie niet...]* Maar niet geloven dat de Zoon van God echt mens is geworden is de leer van de antichrist. Want wie niet gelooft dat de Here Jezus, de ware Zoon van de levende God, een echt mens is geworden zoals wij, die breekt alles af wat Christus heeft gedaan voor ons. Als Hij geen echt mens is geworden, dan kan zijn offer nooit aanvaard worden als betaling voor de zonden van de mensheid. Als Hij geen echt mens is geworden, met een echt menselijk lichaam, dan is zijn opstanding uit de dood ook geen echte opstanding. Dan zijn wij dus onze troost kwijt dat wij ooit zelf uit de dood zullen opstaan. Als de Heer Jezus niet echt een van ons is geworden dan is onze viering van het Heilig Avondmaal bedrog. Met het geloof dat de Zoon van God echt mens is geworden, zoals wij, staat en valt dus het hele christelijke geloof.

*[Wie de Zoon]* Wie niet gelooft dat de Here Jezus echt mens is geworden, die heeft Christus niet. Want een andere Christus dan de mensgeworden zoon van God is er niet. En wie Christus niet heeft, die heeft natuurlijk ook de Vader niet. Want de Vader kenmerkt zich juist door het feit dat zijn liefde voor een verloren wereld zo groot was, dat Hij zijn eniggeboren Zoon mens heeft laten worden om voor de zonden van de mensheid te sterven.

*[Wie wel geloof..]* Maar wie wel gelooft dat de eniggeboren Zoon van God mens is geworden zoals wij, die heeft de Zoon. Die heeft de Vader. Want de een is niet los van de ander te hebben. Want niemand kan tot de Vader komen dan door de Zoon, zoals de Heer Jezus Christus zelf gezegd heeft. Maar dat betekent dus dat als u gelooft dat de Vader, zijn Zoon naar de aarde heeft gestuurd om een mens te worden zoals wij om

voor onze zonden en schuld te betalen, dat u de Vader en de Zoon hebt. En de vorm waarin het Griekse werkwoord ‘hebben’ in onze tekst geschreven staat, geeft aan dat het een voortdurend hebben is. Zoals een bruidegom tegen zijn bruid mag zeggen dat hij haar heeft. Niet omdat hij haar met geweld geschaakt heeft, maar omdat zij zichzelf aan hem geeft. En andersom mag ze zeggen dat zij hem heeft, omdat hij zichzelf aan haar geeft.

*[Wie het brood ontvangt]* En zo broeders en zusters, mag u vandaag in het brood en de wijn afgebeeld zien dat u Jezus Christus hebt. Zoals u het brood in uw eigen vingers mag hebben, zo hebt u Jezus Christus. Want Hij heeft zich aan u gegeven omdat Hij één wil zijn met. Of zoals het zo mooi verwoord is in het gebed uit het Formulier voor de viering van het Heilig Avondmaal. “Laat onze bezwaarde en verslagen harten met zijn lichaam en bloed, ja met Hemzelf, echt God en mens, gevoed worden. Geef daardoor ook dat wij niet meer in onze zonden leven, maar Hij in ons en wij in Hem.” Hij in ons en wij in Hem. Dat is taal van de liefde. Dat is taal van twee mensen die zich aan elkaar toevertrouwen. Die zich aan elkaar overgeven. En zo mag u dus vandaag het brood ontvangen. Het brood dat het teken is van het echte lichaam van onze Heiland. En zoals u dat brood in uw handen heeft, zo heeft u Jezus Christus in uw hart. Hij is van u, zoals u van Hem bent. En Hij heeft geeft zich aan u, opdat u net als dat verliefde stel vreugde en vrede in uw hart ervaart. Opdat u net als dat verliefde stel bevrijd bent van die onrustige zoektocht naar liefde en geborgenheid. Als u Jezus Christus en de Vader hebt, hebt u alles wat u voor uw leven nodig hebt. Dan ontbreekt u niets. **Amen**